Neohybné slovné druhy

- PRÍSLOVKY
- PREDLOŽKY
- SPOJKY
- ČASTICE
- CITOSLOVCIA

Príslovky- adverbiá

- neohybné, plnovýznamové slová, kt. vyjadrujú okolnosti alebo vlastnosti deja
- Plnia funkciu: príslovkového určenia (pekne spieva), nezhodného prívlastku (cesta nahor), prisponová časť prísudku, resp. vetného základu (bolo dobre)

Delenie:

a) miesta- hore, blízko, tam, okolo...

d) príčiny- preto, zámerne...

b) času- hneď, včera, dávno...

e) miery- mnoho, dosť, prevažne...

- c) spôsobu- dobre, pomaly, po slovensky...
- Niektoré príslovky miery sa hodnotia ako neurčité číslovky/napr. <u>málo</u> robil- príslovka miery, <u>málo</u> roboty- číslovka/
- Niektoré príslovky môžu byť aj druhotnými predložkami /napr. išiel <u>okolo-</u> príslovka, sedia <u>okolo</u> stolapredložka.../
- Niekedy sa z príslovky môže stať citoslovce/napr. výborne varí- príslovka; výborne, darí sa ti- citoslovce/
- Môžu plniť aj úlohu častíc/ napr. okolo tretej hodiny
- -tvoria sa od prídavných mien pomocou hlások: o- veselo e-
- **e-** dobre
- **y-** po slovensky

PRAVOPIS- Príslovky píšeme:

- a) <u>spolu-</u> ak vznikli spojením predložky s iným slovným druhom- odoka, sčasti, dodnes...; pri písaní s-/z- sa rešpektuje výslovnosť (sčasti, zriedkakedy, donedávna, ale po slovensky!!!); zložené príslovky: stretávame sa dennodenne (málokedy)
- b) <u>spolu alebo zvlášť-</u> príslovky vyjadrujúce farbu- Zafarbila si šatku načerveno./Zafarbila si šatku na červeno; spojenie predložky a prídavného mena- do čista/dočista; aj prípady: Býval tak odmalička./Býval tam od malička.; Pracovala len zaslobodna./Pracovala len za slobodna.
- c) zvlášť-po slovensky, po anglicky, na zaplakanie...
- d) so spojovníkom- krížom-krážom, hore-dolu, zoči-voči...

Predložky- prepozície

- vyjadrujú vzťahy medzi slovami a tvoria s nimi predložkové väzby
- vo vete stoja vždy v spojení s iným slovom

Delenie:

- 1. Podľa formy:
- a) jednoduché-/jedna predložka/- z, v, medzi...
- b) zložené- /z viacerých/- popod, ponad...

- 2. Podľa pôvodu:
- a) prvotné= primárne- /sú len predložkami/- do, k,
- b) druhotné = sekundárne-/môžu byť aj iným slovným druhom/- okolo, počnúc, v závislosti od.../
- VOKALIZÁCIA PREDLOŽIEK- na uľahčenie výslovnosti sa k niektorým predložkám pridáva samohláska o alebo uzo záhrady, ku kinu...
- Spodobovanie predložiek podľa zásad spodobovania; výnimka: pred osobnými zámenami (s ním, s vami, k nim, ku mne, so mnou...- nespodobuje sa)

PRAVOPIS:

Správne Nesprávne

píšeme perom píšeme s perom vzhľadom na to vzhľadom k tomu

Nestihli to **pre** chorobu. Nestihli to vďaka chorobe.

Spojky- konjunkcie

spájajú slová alebo vety

Delenie

2. Podľa pôvodu: a) prvotná (a) 1. Podľa formy: a) jednoduchá (a, že, aby,či, keď) b) zložená (a predsa, keďže, čiže)

b) druhotná (potom)

- 3. Podľa funkcie:
- a) priraďovacie: spájajú rovnocenné vety
 - zlučovacie: a, i, aj, ani, či, ako i, ako aj
 - odporovacie: a (v zmysle ale), ale, však, lež, lenže
 - stupňovacie: ba, ba aj, ba ani, nielen ale aj, nielenže ale aj
 - vylučovacie: alebo, či, buď buď, buď alebo, či či

b) podraďovacie - spájajú nerovnocenné vety do súvetia:

- vlastné: že, aby, keby, keď, ktorý...
- spájacie výrazy: vzťažné zámená kto, ktorý, čí, kde...

Prayopis

Čiarku pred spojkou AKO: a) nepíšeme- keď ide o prirovnanie- Bola pekná ako obrázok.

b) píšeme- ak spojka uvádza vedľajšiu vetu- Bola pekná, ako kedysi jej mama.

Čiarku píšeme:

- Ak sa opakuje tá istá zlučovacia alebo vyluč. spojka, tak pred druhou a každou nasledujúcou píšeme čiarku. Alebo ver, alebo nechaj!
- Ak sú vety alebo vetné členy viacnásobného vetného člena spojené inými spojkami ako a, i, ani, či, alebo v zlučovacom význame. Ozve sa každý rok, a preto má zabezpečenú rezerváciu. Je to dobrý návrh, ale prišiel neskoro.
- Ak sú vety alebo vetné členy viacnásobného vetného člena spojené dvoma protikladnými spojkami (nielen ale aj, tak - ako aj) Nielenže prišiel neskoro, ale sa ani neospravedlnil.
- pred všetkými podraďovacími spojkami
 - * Môžeme, ale nemusíme písať čiarku pred priraďovacími spojkami, ak vyjadrujú iný ako zlučovací vzťah. Naháňali ho, a nechytili. (odporovací) Naháňali ho a nechytili (zlučovací vzťah)

Častice- partikuly

vyjadrujú postoj hovoriaceho k výpovedi

Delenie

- a) uvádzacie: a, nuž, vari, no....- stoja pred slovom, ku ktorému hovoriaci vyjadruje postoj /<u>Ale</u> nezabudni. <u>No</u> dobre, pôjdem tam./
- b) vytyčovacie (vyjadrujú postoj hovoriaceho k celej výpovedi): asi, ešte, áno, nie, sotva.../Dočítam ešte túto stranu/

Pravopis

Pri hodnotiacej a vysvetľovacej častici:

- píšeme čiarku, ak má platnosť pre celú vetu: Chcel sa, zrejme, vrátiť domov. Ja, prirodzene, budem proti. Veru, už bolo neskoro.
- nepíšeme, ak má vzťah len k jednému slovu: Bolo už veru neskoro. Ľúbi zrejme Zuzu.
- ak častica stojí s oslovením, čiarku píšeme až po podstatnom mene: *No Jano*, *to sa ti teda podarilo!* **Nesprávne: No, Jano, to sa ti teda podarilo.**
- niektoré 2-slovné a 3-slovné častice píšeme osobitne (bodaj by, čo i len...)
- väčšinu píšeme spolu: akiste, bezpochyby, čožeby, takisto...
- spolu píšeme aj zmeravené tvary: božechráň, chvalabohu, nedajbože...
- častice, v kt. sa opakuje to isté slovo, píšeme so spojovníkom: tak-tak, len-len, už-už

ŠTYLISTICKÉ VYUŽITIE:

- najmä v subjektívnych a subjektívno-objektívnych štýloch
- časté sú v hovorovom štýle
- v publicistickom- na zvýraznenie subjektívnosti
- v náučnom len zriedka

Citoslovcia- interjekcie

vyjadrujú city, vôľu alebo napodobňujú zvuky

Delenie:

- 1. podľa typu a) vlastné /vyjadrujú emócie/: vyjadrujúce cit hurá, fuj, ach, au, juchú vyjadrujúce vôľu haló, hajde, hijó, hľa
 - b) zvukomalebné/onomatopoje/ napodobňujú zvuky/- hav, cŕŕn...
- 2. podľa pôvodu a) prvotné /môžu byť len citoslovcom/ -ach, juj...
 - b) druhotné /odvodené, utvorené zo slovies alebo pod. m./- tresk, preboha, beda.../

Pravopis

- Vety s citoslovcom majú na konci zvyčajne výkričník.
- Aj uprostred vety môžeme citoslovce zvýrazniť výkričníkom: A on **buch!** a bol na zemi.
- Hej, nevideli ste Marka?
- Zmeravené tvary píšeme spolu: dajsamisvete!
- V mnohých nie je ustálené písanie spolu a zvlášť: "Ku-kuk!" volá kukučka./ "Kukuk" volá kukučka.

ŠTYLISTICKÉ VYUŽITIE:

- sú to expresívne slová
- uplatňujú sa v subjektívnych štýloch hovorovom a umeleckom
- najmä v dramatickom rozprávaní, v dialógu alebo monológu postavy